

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ,

ΤΟΜ. Δ'.

ΑΡΙΘ. 43.

Συνδρομή προπληρωτέα,
 Εὐρωπαϊκὸς τοῦ Κράτους ἀνά
 48 φλλ. Σελ. 2.
 Δια τὸς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
 Δια τὸς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἢ γραμ-
 μὴ ὀβ. παλαιούς 3.
 Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
 εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ΚΗ-
 ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
 Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
 τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
 ε δ ι α ο λ α π ο θ η κ η ς

Κεφαλληνία 12 Σεπτεμβρίου 1861.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ.

Ἄρθρον Γ'.

Κ. Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

Ἰατρός, Ἐφημεριδογράφος, Ἐμπόρος.

κτλ. κτλ. κτλ.

Εἰμῆστε ἔτοιμοι νὰ χροῖσουμε, κατὰ τὸ σὺνηθες τῆς
 στήλας τῆς Ἀποθήκης μας μὲ μίαν εἰκόνα, καὶ μεταξὺ
 ἀμηχανίας καὶ φόβου κρατοῦμε τὸ ταπεινὸ μας πε-
 νέλλο ἀσηχομένο στὸν ἀέρα. Τί θε νὰ πῆ τοῦτο; τὸ
 πενέλλο ὅπου καλὰ ἢ κακὰ ἐσχεδιάσε τὰ ἀρι-
 στοκρατικά μούτρα τοῦ Δανδόλου, τὸ πενέλλο ὅπου
 ἐζωγράφησε τὴ δημοτικὴ μούρη τοῦ Λιθαβινοπούλου, τὸ
 πενέλλο ὅπου σὰς ἐπαράστησε τὰ γυφτο-σλα-
 βικὰ κάλλη τοῦ Ἀρβανιτάκη, τὸ πενέλλο τέλος
 πάντων ποῦ ἐδανεισθήκαμε ἀπὸ τὸν καλλιτέχνην Μαν-
 τζακίον, λέτε νὰ ἐκατάντησε, πάλε-πάλε, ἓνα μουντί
 ... καὶ τέτοιο ὡσε νὰ μὴν ἠμπορῆ νὰ ἰχνογραφῆσῃ οὔτε
 τὴν παύσιμον φυσιογνωμίαν τοῦ φιλτάτου μας συνα-
 δελτοῦ, τοῦ ἐθνικοῦ Λομβάρδου, ἄχ! ἔτσι βέβαια πρέπει
 νὰ εἴπω καὶ καίτοι ὁ ἔραστής ὅπου μακρὰ ἀπὸ τὴν
 ἐπιφανῆ, πρῶτος ἐτόλμας μὲ μίαν καρβουνιθρά
 τὴν κλασικὴν ἐκείνην μουντζούρα, ποῦ ἐ-
 στασε τὸ ἔμβρονον τῆς ζωγραφικῆς τέχνης, καὶ ποῦ
 ἐτόλμας μὲ τὸν κατὸρ νὰ γεννηθῇ τοὺς Ἀπελλεῖς, τοὺς
 Ἐπελλεῖς καὶ τοὺς Μαντζαδινάδες! Γεννημένη μόλις
 ἐστὶ τὰ φλογερὰ ἀγκαλιάσματα τῆς Ἀγάπης καὶ τοῦ
 Χωρισμοῦ, παιδί κλαψουδιτικὸ καὶ μουρδουλικὸ, φασκισμένο
 μέσα στα σπέρματα τῆς πρώτης ἡλικίας, τί ἄλλο ἐμ-

ποροῦσε νὰ κάμῃ ἐτότες παρὰ μουντζούρας καὶ μουρ-
 δουλίας;· μὰ νὰ τί ὠραῖο κοπελοῦδι γίνεται στα χέ-
 ρια τοῦ Ζεύθου, νὰ πῶς ἀζάνει εἰς ταῖς φιλόστοργαῖς
 φροντίδες τῶν Τιτιανῶν καὶ Τιντορέτων!·, κ' ἂν τῶρα
 τίνε βλέπετε ἀλαξομουσουδιασμένη καὶ κάπυ-κάπυ
 καὶ μουρδουλεμένη τὴν ἀγκαλιὰ τῆ δικῆ μας ἢ τοῦ Κου-
 βιέλου, εἶναι γιὰ νὰ σὰς θυμῆ πῶς ἀπὸ μουντσουριά
 ἄρχισε καὶ σὲ μουντσουριά θὰ τελειώσει. ὦ! πόσο μὰς
 ἀπομάκρυνε ἀπὸ τὴν ὑπόθεσί μας, ἡ κλίσι καὶ ἡ ἀγάπη
 μας γιὰ τὴν ὠραίαν ἐτούτη τέχνη, ἀναγνώσταις, γιὰ τὸ
 θεῖο, μὴ μὰς ξεσυνερισθῆτε!.

Κρατοῦμε τὸ πενέλλο μας ἀνάερα, καὶ δὲν ἤξε-
 ροῦμε ποῦθεν νὰ πρωτομουντζουρούσουμε τὸν ἐντιμὸν μα-
 συνάδελφο... ἄς βάλουμε ὅμως τὴν ἵτροπὴς κατὰ
 μέρος κ' ἄς ἀρχινήσουμε ἀπὸ τὸ κεφάλι, ὅχι ὅπως ἐ-
 κείθενε βρωμεῖ ὁ ἥρωάς μας, ἀλλὰ διότι ἔτσι ἀπαιτεῖ ἡ
 τέχνη: Θεωρούμενο τὸ κεφάλι ἐκείνο ἀπὸ πολὺ κοντὰ
 καὶ μὲ μάτι πολὺ προσεκτικὸ ἀμέσως φαίνεται ὅτι ἀνή-
 κει εἰς τὸν Λομβάρδον, δηλαδὴ σ' ἓνα μεγάλον ἀνθρωπονί.
 Ἄς τοῦ βγάλουμε ὁμορφ' ὁμορφα τὴ σκουφοῦλα (μὲ
 κίνδυνο κηόλες νὰ συναχθῆ), καὶ μὲ τὸν Schwarzkleu
 ἀνά χεῖρας, ἄς ἀρχινήσουμε τὴν φρενολογικὴν ἐπιθε-
 ώρησιν μαλαζόντες κοντὰ-κοντὰ τὴν ἐθνικὴν τούτη
 κουκούτ'ζα εὐρίσκουμε ἐν πρώτοις τὴν σγοῦμπα τοῦ
 πατριωτισμοῦ νοτιοανατολικῶς τοῦ δεξιοῦ τοῦ
 αὐτιοῦ, πολὺ καλὰ ἀνεπτυγμένη καὶ σχεδὸν-σχεδὸν ἴσια
 μ' ἓνα αὐτὸ γαλλίτικο, πλην στενὰ ἵντριμωμένη ἀνάμεσα
 σ' ἄλλαις δύο ὄχι ὀλιγώτερον φουσκομέναις, ὅπου κατὰ τὸ
 φρενολόγο μας εἶνε: ἡ τῆς χρηματολατρείας
 καὶ ἡ τῆς καταστροφῆς!· μὴν ξεφουσιθῆτε ὅμως
 διότι κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Schwarzkleu ἓνα τοιοῦτον
 συμπλέγμα φρενολογικῶν σγομπῶν ἀποτελεῖ ἐθνικὸν
 τινὲ χαρακτῆρα τῶν ὀπίσθων δυναμῶν πρὸς ἄστυν
 ὀνομάσωμεν Λομβάρδισμόν ἀναμφιδόλως εἰς τὴν
 εὐτυχῆ ταυτην φρενολογικὴν διάθεσιν χρεωστοῦμεν τὰ
 ἐθνικώτερα ἄρθρα τῆς Φωνῆς τοῦ Ἰονίου, τὴν 20 Ἰου-
 νίου, τὴν 13 Ἰαννουαρίου καὶ πλῆθος ἄλλων γεγονώτων

τὰ ὁποῖα μᾶς ἐσύλλεξεν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ τοῦ βιογράφου του Λασκαράτου. Ἐπειτα ἀπὸ αὐταῖς ταῖς τρεῖς ἐρχονται καὶ ἄλλαι σ γ ο ὑ μ π α ι ς ὄχι τὸσον σημαντικαῖς: π. γ. ἡ τῆς Εὐ γ λ ω τ τ ί α ς ἡ ὁποία συγχέεται σχεδὸν ὀλοτελῶς, ἀπὸ τὰ δεξιὰ μὲν μὲ τὴν τῆς φ λ υ α ρ ί α ς, καὶ ἀριστερόθεν μὲ τὴν τῆς κ α κ ο λ ο γ ί α ς κ τ λ. κ τ λ. Ἡμεῖς μολονότι ἐκρανιοσκοπήσαμεν τὸν φίλτατόν μας συναδέλφον, δὲν εἴμεθα ὅμως καὶ καλὰ - καλὰ πεπεισμένοι εἰς τὸ ἀλάνθαστον τῆς φρενολογίας... πόσοι καὶ πόσοι δὲν εἶνα τάχα σκεπασμένοι, ὄχι μόνον εἰς τὴν καθαυτὴ κεφαλὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ το κούτελον, μὲ τὰ πλέον χαρακτηριστικὰ καὶ ἐπίφοβα ἐξορκίσματα καὶ εἶναι ὅμως καὶ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἦνε αἱ καλλήτεροι καὶ ἐντιμώτεροι ἄνδρες τῆς Κοινωνίας μας; Ἀς ἀφήσωμεν λοιπὸν τὰς φρενολογικὰς ἀνομαλίας τῆς κεφαλῆς τοῦ Λομβάρδου, διότι δὲν ἠθέλαμεν τελειοῦν καὶ ποτὲ, καὶ ἄς ἐξακολουθήσωμεν μουντζουρόνοντες:

Μαλλὰ ἄγρια κοκκινοκάστανα, σὰν ἐκεῖνα ὁποῦ ὁ Λουμὰς ἔδιδε τοῦ Βενιδέτου του καὶ ὁ Sue τῆς Μαγιάου του, μάτια καστανογάλανα ἐκφραστικώτατα, χυδαῖστί κ ο υ ρ β ὀ μ α τ α, χρῶμα προσώπου καθαρομελάχρονο ὡς ἐκεῖνο τῶν κατοίκων τῶν Τροπικῶν, μύτη μυτερὴ καὶ ρουθούνα ἀνοικτὰ — στόμα σχεδὸν χωρὶς ἀχείλια καὶ μ' ἓνα χαμόγελο ἀκαταπαύστως πλανώμενον ἀπὸ τὸνα εἰς τάλλο ἄκρον, τὸ ὁποῖον εἶνε περισσότερον ἐκφρασις γολῆς παρὰ χαρᾶς, μηδεῖαμα ὅμοιον πολὺ μ' ἐκεῖνο τοῦ Κόμητος Λουγάρτου. (ὄρ: Sue Ματίλδη τόμ. 3ος.) Πρὸςθεσε ἓνα ζευγάρι μύστακας εἰς ἄκρον ἐλληνικὸς καὶ μία σκούφια εἰς ἄκρον Ζακυθινὴ, καὶ ἔχεις ἀπὲν κατὰ τὴν σκιαγραφίαν τῆς κεφαλῆς τοῦ πατριώτου τῆς ιά. Βουλῆς. Ὡραῖον ὅμως πρόσωπον ἐκεῖνο ὁποῦ κάθε στίγμῃ μᾶς θυμᾶει τῇ λαμπραῖς ἐκείναις καὶ ἀνεπίστροφαις ἡμέραις τῆς Κλασικῆς ἀρχαιότητος! ἔτσι ὥραῖοι βέβαια πρέπει νὰ ἐφαινότανε τὸν παλαιὸν καιρὸ οἱ Κλέονες καὶ οἱ Ἰπέρβολοι οἱ Σατούρνιοι, οἱ Γράκχοι καὶ οἱ Μάριοι οἱ Ροθεσπίεροι καὶ οἱ Μαράτοι: ἂν καθίνας τοὺς ὅμως ἤθελε ἔχει μία σκούφια σὰν ἐκείνην τοῦ Λομβάρδου — Τέτοια μύτη καὶ τέτοια ἀχείλια πρέπει νὰχε ὁ πολυμήτης Ὀδυσσεὺς, τέτοια μουστάκα ὁ τουροκοφάγος Νικηταρᾶς!.. Ὡς καικεῖνη ἡ σκούφια ὁποῦ σὲ κάθε ἄλλη κεφαλὴ ἤθελ' εἶνε ἡ παρωδία ἐκείνης τοῦ Ριγολέτου, στὸ κεφάλι τοῦ συναδέλφου μας Λομβάρδου μᾶς θυμᾶει τὸν ἥρωα ἐκεῖνον τοῦ Πλουτάρχου ὁποῦ μὲ μία τέτοια ἐπκράτρεχε τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν τ ρ α γ φ δ ῶ ν καὶ μ α ι ν ὀ μ ε ν ο ς. Ἄν ἡ σκούφια τοῦ Μαρίνου μᾶς χαλαρὴ ὅλα μας τὰ ἐλληνικὰ ὀνειράτα, καὶ ἀπὸ τὸν ῥοδόχροον κολοφῶνα τῆς εὐτυχησμένης ἀρχαιότητος μᾶς ῥοδολαεῖ, μὲ μίαν κλοτσιὰ στὰ καθίσματα, στὰ βάραθρα τῆς ἀθλιότητος τῆς Νέας μας Ἐποχῆς, ἐκεῖνη ἀπ' ἐναντίας τοῦ Λομβάρδου μᾶς συνεπέρνει εἰς ἐνδοξοὺς ἡμέρας, εἰς κλασικὰς ζουρλαμάδας — τὸσον ἀληθεύει ὁπῶς ἡ σκούφια δὲν κάνει τὸν βουλευτὴ ἀλλ' ὁ βουλευτὴς τὴν σκούφια ὦ! βέβαια καὶ τὸ ἀχρεϊότερο καὶ βρωμερότερο ἀγγεῖον στο κεφάλι τοῦ Λομβάρδου ἤθελε λάβει σχῆμα

πατριωτικὸ καὶ μωσαβολοῖα ἐθνική!.. ἐνθ καὶ βασιλκὸν στέμμα δὲν ἤθελε ἀλλάξει τὸ Μαρίνον ἀπὸ Μαρίνον. (Ἀκολουθεῖ.)

Συμφωνοῦντες πληρέστατα μὲ τὴν ἐπομένην διαμαρτύρησιν ἐνὸς συναδέλφου μας, εὐχαρίζως τὴν καταχωρίζομεν εἰς τὰς στήλας μας:

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ.

Διαμαρτυροῦμεθα κατὰ τῆς φρικαλέας ἠθικῆς βίας ὁποῦ γένεται σήμερα στὴν Ἰσραηλιτικὴν Κοινωνίαν στὴ Ζάκυθο. ἠθικὴ βία ἐνεργημένη ἀπὸ ἓναν Τσαρατάνο ἀρχιλιάτη!

Τὰς ἀπερασμένες, ὡς ὅλοι γνωρίζομε, ἔγινε μία προσβολὴ στοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὸ Κοιμητήριότους εἰς τοὺς Κορφούς, καὶ ὁ Ἀρχιερέας τῶν Κορφῶν ἐδικαίωσε τοὺς προσβαλμένους Ἰσραηλίτας μὲ μίαντου γεναιάν χριστιανικὴν Ἐγκύκλιον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπαράγγελε στοὺς χριστιανοὺς σέβας διὰ τοὺς Τάφους, καὶ ἀδελφικὴν παγκόσμιον ἀγάπην. Εἰς τὴν χριστιανικὴν φωνὴν τοῦ Ἀρχιερέως ἐκεῖνου ὅλοι οἱ τίμιοι καὶ νοήμονες Ἐφταννήσιοι ἐνώσανε κ' αὐτοὶ τὴ φωνήτους, καὶ εἶπαν ὅτι τὸ αἶσθημα τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ ἦταν τὸ αἶσθημα τὸ δικότους. Μόνοι δύο ἀσυνειδίστοι Τσαρατάνοι, ὁ Τσαρατάνος τῶν Κορφῶν κ' ὁ Τσαρατάνος τῆ Ζάκυθος, κολακεύοντες τὰ χτηνώδη ἐνστίγματα τοῦ χτηνώδους ὄχλου, ἐκαταφερόθησαν κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως, κατὰ τῆς δημοσίας φωτισμένης γνώμης, καὶ κατὰ τῶν ἀδυνάτων κατατρεγμένων!... ἀλλ' ἡ δημοσία φωτισμένη γνώμη, ποῦ τῶρα πλέον ἀρχίζει νὰ λαβαίνει αὐθεντιαν ἀνάμεσώμας, τοὺς ἐπίπληξε καὶ τοὺς ἀποστόμωσε.

Τέτοια ἦταν ἡ θέσις τῆς ὑποθέσεως ὅταν, ξαφνίζομαστε μὲ μίαν Διαδήλοσιν ὑπογραμμμένη ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος εἰς τὴ Ζάκυθο, τυπομένη στὴν ἐφημερίδα τοῦ ἴδιου τοῦ Τσαρατάνου τῆ Ζάκυθος μίαν Διαδήλοσιν ἐναντίον, ἐν γένει, εἰς ὅλους ὅσους ὑψώσανε τὴ φωνὴ ὑπὲρ τῶν προσβαλμένων Ἰσραηλιτῶν τῆς Κερκύρας!... Εἰς τὴν Διαδήλοσιν τούτην τὴν ὁποίαν ὁ Τσαρατάνος ἔκαμε ὑβριστικὴν ὅσον τὴν πιθυμοῦσε, θυγιατίζει αὐτὸς - εαυτὸν, τὸν συνεργάτη του Βερίκιο, καὶ τὸν Ὄχλο τῆ Ζάκυθος, λέγοντας ὅτι, ἄ μ πο τε ν ἂ ν τοὺ ς ὁ μ ο ι ἄ ζ α ν ε (ἐκεῖνῶν τῶν τριῶ γαιδάρωε) ἐκεῖνοι ποῦ ὑψώσανε τὴ φωνὴ ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν!... Ἀκολουθῶν, τὸν δυστυχεῖ ἀντιπρόσωπον τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος, ἀφοῦ τὸν ἔκαμε νὰ γλύψη τὸ ὑποπόδιον τῶν δημίωντου, τὸν κάμνει ἀκόμη νὰ κράζη τοὺς εὐεργέτας του alcuni barbassori che affettando entusiasmo patriotico e moderna sapienza, ed erigendosi in maestri della Società con interessate scritture, danno a dividere gollaggine e spietatezza!.. (1) Καί,

(1) Πᾶρε τὸ μερτικώσου, Πανιερώτατε!

λογάται, είναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁποῦ γράφει!... Ἀθλιότης ἀθλιοτήτων!... Τὰ πάντα σου ἀθλιότατες, καυμένε Λομπάρδε!...

Καυμένε Λομπάρδε, πῶς σφάνηκε νὰ κάμης νὰ σοῦ υπογραφῆ μία τέτοια δήλοσι ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς Ἰσραηλίτας τῆς Ζάκυθος, κατορημένους ἀποουκάτου στὴ φρεῖα τοῦ μαχαιριοῦσου; Μὴν ἐλεγεῖς νὰ μᾶς τὴν παρουσιάσῃς σὰν αὐθόρμητην ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ καθὼς λέν ἐκεῖνοι ποῦ στὸν πλατύφορο πουλοῦνε τὰ σύκα, σὰν ἀμάλαγη; Ἡ μὴ σφάνηκε πῶς ἓνα παρῆμοιο Μπουσολότο θὰ βάλῃ ἓνα μπάλομα στὴν τρύπα τῆς καμῆς. Μὰ, ἄθλια μπαλόματα, καυμένε Λομπάρδε... κόβεις τὴ μύτη σου καὶ μπαλόνεις τ' αὐτιά σου!... Μὲ τὴ δήλοσι τούτη, εἰς τὴν ὁποία τοὺς ἐβίασες νὰ υπογράψουνε, δὲν ἐδειξεῖς ἄλλο παρὰ τὸν βαθμὸν τῆς δουλείας τῶν αὐτῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν λιπουριά σου καὶ στὸ μαχαίρισον... .

Ἐμπρὸς σ' ἓνα τέτοιο ἀναίσχυντο καὶ φρικαλέο γεγονός, ἡ δημόσια φωτισμένη γνώμη τῶν νοσημόνων τιμῶν διαμαρτυρεῖται, καὶ διαδηλεῖ ὅτι, σὺ δὲν ἀπαρθενίζεις πλέον εἰς τὴν Ἐφταννήσιον Κοινωνίαν τὴν ὁποίαν ἐπρόδωσες καὶ ἀτίμασες πάντα σου. Σὺ δὲν εἶσαι πλέον Ἰόνιος, ἀλλὰ μία Παρασαρκίδα, ἓνας Καρχίνος ὁποῦ θρέφεται καὶ παχύνει ἀπὸ τὰ σπλάγγα τῆς Ἐφταννήσου. Σὺ δὲν εἶσαι παρὰ ἓνας ἀσυνείδηστος Τσαρατάνος πουλημένος εἰς τὴν χτηνώδη ἀνοησίαν τοῦ ὄχλου τῆς Ζάκυθος, τὸν ὁποῖον ἀρμές σὰ γίδισου, καὶ ντροπιάζεις σὰ μπαίρισου.

A. A.

(ΔΙΑΠΛΟΓΡΑΦΙΑ ΕΚ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΤΗΣ
« ΔΙΑΔΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ »)

Ἡ Μάγισσα ! (Σπουδαιολογία).

Πρὸ εἴκοσι σχεδὸν ἡμερῶν ὑψηλὸς τις ὑπάλληλος τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως προσεκάλεσεν ἀπὸ Ἰωάννινα μίαν Μάγισσαν, ἡ ὁποία καθὸ τοιαύτη χαίρει μεγάλην φήμην εἰς τὴν Ἠπειρον, ἵνα ἐρωτήσῃ αὐτὴν ἂν ἀπὸ ὑψηλὸς θὰ γίνῃ Ἰψηλότατος καὶ ἂν δύναται καὶ αὐτὴ (ἡ Μάγισσα) νὰ τὸν βοηθήσῃ διὰ τῆς τέχνης αὐτῆς εἰς τὸν δύσκολον ἀγῶνα εἰς ὃν ὀλονὲν ἀγωνίζεται.

Ἡ Μάγισσα ἐλθοῦσα εἰς Κέρκυραν καὶ ὀδηγηθεῖσα ἐν μεγάλῃ μυστικότητι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰψηλοῦ ὑπαλλήλου, ἔμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας χωρὶς οὐδεὶς ἄλλος νὰ τὴν ἴδῃ παρεκτὸς τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς « Διαδολοπότηκης » ὅστις εἶναι ἕτερος διάβολος. Ἀπήντησε λοιπὸν εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησιν ὅτι εἶναι εὐχολοτερον νὰ στρεφῆς ἡ θάλασσα παρὰ ὑψηλὸς καὶ ὑπάλληλος νὰ γίνῃ Ἰψηλότατος. Ἡ ἀπάντησις τῆς Μάγισσας δυσπρόστησεν τοῦ ὄψον ἐπόμενον τὸν ὑψηλὸν μας ὑπάλληλον καὶ τὴν οἰογένειαν του, καὶ θεσμῶς παρ' αὐτῆς παρεκαλέσθη νὰ θεσπῇ ἐν ἐνεργείᾳ πάντα τὰ μέσα τῆς μαγικῆς τῆς τέχνης ὅπως ἐπιτύχῃ ὅτι φαίνεται ὅτι θέλει ἀποτύχει. Ἡ Μάγισσα ἐπανελάθεν ὅτι εἶναι ἀδύνα-

τος ἡ ἐπιτυχία· κατεσκευάσεν ὁμως τρεῖς μπάλες καὶ εἶπεν εἰς τὴν οἰογένειαν τοῦ Ἰψηλοῦ μας ὑπαλλήλου — ἂν ταῖς τρεῖς ταύταις μπάλας ἠμπορέσητε νὰ ταῖς βάλῃτε ἢ εἰς τὸ ποτόν ἢ εἰς τὸ φαγητόν ἐκείνου ὁ ὁποῖος θὰ διορίσῃ τὸν Ἰψηλότατον (ἡ Μάγισσα δὲν ἔξερει βεβαίως εἰς ποῖον ἀπόκειται νὰ κάμῃ Ἰψηλότατος) τότε καττι δύναται νὰ γίνῃ.

Ἡ Μάγισσα, ὡς εἶπομεν, ἀνεχώρησε καὶ ἡ οἰογένεια τοῦ Ἰψηλοῦ μας ὑπαλλήλου σκέπτεται πῶς νὰ δώσῃ ταῖς τρεῖς μπάλες ὅπου πρέπει ἴσως νὰ κάμωσι νὰ γίνῃ ὁ ὑψηλὸς Ἰψηλότατος.

Ἄν ὁ ἀναγνώστης ἔχῃ περιέργειαν νὰ μάθῃ τίς ὁ Ἰψηλὸς ὑπάλληλος ὅστις κατὰ τὸ 1861 μ. χ. μετὰ μίαν Μάγισσας θέλει ν' ἀνέβῃ τὴν βαθμίδα τοῦ Ἰψηλοτάτου ἄς ρίψῃ ἐν βλέμμα εἰς τὰς νήσους, ἄς ἐξετάσῃ εἰς ποῖαν τῶν ἐπιτὰ πιστεύονται καὶ γίνονται περισσότερα μάγια καὶ θέλει ἐκπληρώσει τὴν περιέργειάν του.

Κερκύρα τῆ 24 Αὐγούστου 1861 ν. ἔ.

Σ. Μ.

Κατ' αὐτὰς ἐν τῇ ἀδελφῇ νήσῳ Λευκαδί, ἐτελεύτα καλοκάγαθος καὶ ἀγγίνους νέος· ὁ συμπολίτης μας Σ. Π. Δρακόπουλος — Δέξου καὶ ἡμῶν, δυστυχῆς φίλε, τὴν πάνδημον ταύτην τῆς λύπης μας ἐκφρασίαν ὡς ἐπιμαρτύρησιν τῆς ἐναρέτου καὶ βραχείας σου παρ' ἡμῖν ἐπιβιώσεως, δάκρυ οὐχὶ ἐκ τῶν ἡττον εἰλικρινῶν ὅσα τοῦ ἀώρου σου μνήματος τὴν πλάκα κατάδροχον!..

ΜΗΤΡΙΚΗ ΔΕΗΣΙΣ.

Αὐγὴν ἄνθος τοῦ Μαγιοῦ, παιδί χαριτωμένο!

Ἄλλους εὐφραίνει ἡ ζωὴ,

Ἐσὲ θανάτου ἡ πνοή

Σ' ἀφήνει μαραμένο!

—ο—

Ω! πανηγύρι σήμερα ὁ Χάρος ἐτοιμάζει,

Κ' ἓνα μυστήριο τ' οὐρανοῦ,

Καρδιάς, συνάμα καὶ τοῦ νοῦ

Τῆ λαύρα, ἡσυχάζει.

—ο—

Σ' τὴν ἡσυχία τῆς νυκτὸς, ἡ αὔρα μόλις πνέει,

Καὶ μία μάννα θλιβερῆ,

Τὸ πεθαμένο τῆς παιδι,

Πικροθρηνεῖ, καὶ λέει:

Ἐμὲ θρηνεῖτε, μὴ αὐτό!... κυταζτε ἀντικὸν μου,

Πετὰ ἐν ἀστρῶ φαινο

Εἰς τὸν γαλαξίον οὐρανοῦ... .

Τὸ βλέπω!... εἶν' τὸ παιδί μου!...

—ο—

Ω Παναγία! δέξου το, σιμά με τὸν υἱό σου,
Καὶ βάλετο εἰς τὴν ἀγκαλιά...
Καὶ κοίμειέ το με φίλια...
Σὺν νάτανε δικόσου!...

Ἰουλίου 29. ε. π. M. Θ.

ΤΟ ΜΟΡΦΟΛΟΪ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ
ΤΗΣ Ν. ΕΠΟΧΗΣ

Τὴν ἀλήθεια... τὴν ἀλήθεια... δὲν μπο-
[ρῶ νὰ ἀγροικήσω.
Εἰς τὸ στήθι μου ἀπάνου κάθεται... θὰ ξεψυχήσω.
Συφορά μου! ἦρτ' ἡ ὄρα τὴ μπαρμποῦτα νὰ μᾶς ἐγγάλουν.
Καὶ σὲ πλάγιον τετάρτου τῶ ἀγροπτεῖας μᾶς νὰ ψάλλουν.
Συφορά μου! Συφορά μου!
Μῶρεται ἀπὸ τὸ κακό μου νὰ τὰ ρίξω στὰ βρακιά μου.
Τάχατες γιὰ τὴν Πατρίδα τόσα χρόνια πῶς δουλεύω.
ἤξευρα μῶμορφον τρόπο νὰ τρυγῶ καὶ νὰ μαζεύω.
Σὲ χορὸ χειροπιασμένους μ' ἄλλους τέτοιους μασκαράδες
ἤξερα νὰ σακουλώνω τοῦ λαοῦ μᾶς τοὺς παραδες.
Ἀλλὰ τώρα;... Συφορά μου!
Μῶρεται ἀπὸ τὸ κακό μου νὰ τὰ ρίξω στὰ βρακιά μου.
Παδοβάνος καὶ Λομπάρδος ἦτανε τὰ δυὸ μπαστούνια
Ὀπὸ ἐκράτουνα στὸ χέρι κ' ἔτρεχα μὲς τὰ καντούνια.
Μὲ τῆς Ἐνωσις τὸ δίσκο εἰς λαϊκό μου κρεμασμένο...
Κ' ἐγελοῦσα τόσα χρόνια τὸ λαὸ μᾶς τὸν καίμενο!...
Ἀλλὰ τώρα;... συφορά μου!
Μῶρεται ἀπὸ τὸ κακό μου νὰ τὰ ρίξω στὰ βρακιά μου.
Μῶπιστεύανε πῶς εἶμαι σφόδρα, σφόδρα πατριώτης.
Κ' ἐλησμόνησαν τί μούπε σταῖς ἀρχαῖς ὁ Παναγιώτης.
Δὲν ἠδὲλεπανε οἱ καίμενοι ἀποπίσωθε ποῖο χέρι
Μὲ κεντάει καὶ ποῖο στόμα μού σουρίζη τί συμφέρει...
Ἀλλὰ τώρα; συφορά μου
Μῶρεται ἀπὸ τὸ κακό μου νὰ τὰ ρίξω στὰ βρακιά μου.
Εἶν' ἀλήθεια ὅτι εἶμαι τετραγωνικό κεφάλι.
Καὶ τὰ ἄθλα μου Ὀμήρου στόμα δὲν μπορεῖ νὰ ψάλλη.
Ἄφτε τὰ περασμένα· τὸ στερνὸ συλλογισθῆτε...
Στὸ κουτί μου βάρτε μέσα τὴ ζωή σας νὰ χαρῆτε.
Δὲν ἀκούτε;... Συφορά μου!
Μῶρεται ἀπὸ τὸ κακό μου νὰ τὰ ρίξω στὰ βρακιά μου.
Δὲ μού δινετε; χαμένοι! ἐγνοια σας, ἐγὼ σὰς φτιάνω!
Τί! στοχάζεσε ἀνάγκη πῶς σὰς ἔχω; μπά! σὰς κ...
Ὅσα ἔχει ὁ Ω!... καὶ ἡ τσέπη μου βαραίνει...
Τὸ κουτόωργο τῆς Πόλης ἔπειτα ἀς ὑγειαινή...
Μὴν κ' ἐκείνος... συφορά μου...
Δὲ μού δώσουν, τότες φίλοι πλύνετέ μου τὰ βρακιά μου.

ὁ Ἀρμοστής δυσανασχετῶν κατὰ τῆς κακοβουλίας
τῆς παρούσης γενεᾶς τῶν Βουλευτῶν, θὰ χύσει ἀπὸ
τῆς κορυφῆς τοῦ Ὀλύμπου του καὶ νὰ πνίξη πᾶσαν
πνοὴν ζωσαν!! Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ Σὺρ Στόρξ
μὴ τοὺς ἀμαρτωλοὺς μετὰ τῶν πταιστῶν συγχύσῃς!
Δὲν εἶνε ἄρα γε μετὰξὺ τῆς ἐναγοῦς ταύτης γενεᾶς,
τόσοι οἵτινες κατ' εἰκῶνα καὶ ὁμοίωσιν
σου δημιουργηθέντες ἐτήρησαν, καθ' ὅσον ἠ-
δυνήθησαν καὶ θέλουν τηρήσει, ἀν τοὺς ἀφήσῃς νὰ ζή-
σωσι, τὰς ἐντολάς σου; διατὶ τὰ πιστὰ ἐκεῖνα καὶ ἀ-
νόμια τῶν ἄλλων; δὲν ἀκούεις, δὲν ἀκούεις; ἄλλα κλαί-
ουσι καὶ ὀδύρονται καὶ ἄλλα σὲ μέμφονται καὶ δὴ καὶ
διαμαρτύρονται. Γενοῦ ἴλεως ὦ Πολυεύσπλαγγε, εὐρὲ
τουλάχιστον ἓνα Νῶε καὶ σῶσε τον μετὰ τὴν οἰκογένειάν
του καὶ μετὰ ὅσα ζωα ἀναγκαιοῦσι ἵνα πάλιν οἰκησῇ ἡ
καταποντιζομένη τῶρα Βουλὴ!.. Ἀλλ' ἀλοίμονον φο-
βούμεθα μήπως μετὰ ὅλους σου τοὺς Κατακλυσμοὺς, καὶ
τὰ ζωα ἐκεῖνα ποῦ θὰ διασώσεις εἰς παρακοᾶς πάλιν
καὶ λατρείας εἰδώλων περιπέσωσι, καὶ ἔσται τότε ἡ
ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης!.

— Συνετάχθη καὶ κυκλοφορεῖται εἰς Ληξούριον, ἀνα-
φορὰ περὶ καταργήσεως τῆς Πετριτσίου Σχολῆς, ἵνα αἱ
πρὸς συντήρησίν τῆς ἄχρις ὄρας δαπανόμεναι πρόσδοτοι
χρησιμεύσωσι πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς Προκυμαίας!!!...
Τί τὴν θέλομεν τὴν Σχολὴν (λέγουσιν οἱ ὑποκινηταὶ
τοῦ ἀνοσιῦ τούτου ἔργου) τί τὴν θέλομεν τὴν σχολὴν
ὅσο ἔχωμεν μίαν προκυμαίαν, ἀρκετὰ μακρὰν δ' ἂν
περιπατῶμεν καὶ ἀρκετὰ εὐρεῖαν διὰ νὰ καθήμεθα;...
ἵνα μὴ καθέζωνται λίθοι ἐπὶ λίθων ἠθέλαμεν τοῖς ἀ-
παντήσει, ἀλλ' ἐν τούτοις, ὑποσχόμενοι νὰ ἐπανεῖλωμεν
ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου ἀντικειμένου συνιστῶμεν
εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Ληξουραῖους προσοχήν.

— Προσκαλοῦμεν ἤγουν παρακαλοῦμεν τὸν ἔντιμον
Ἄγορανόμον μᾶς νὰ φροντίξῃ κάττι καὶ περὶ τῆς Ἄγορας
μᾶς, ὅταν αἱ πολυποικιλοῖ του ἐπασχολήσῃς τοῦτω ἐ-
πιτρέψωσι — ἄς ἐπιστήσῃ δὲ πρὸ πάντων τὴν προσοχήν
εἰς τὴν ποιότητα καὶ εἰς τὴν σχετικὴν διατίμησιν τοῦ
ἄρτου — διότι κατὰ τοῦτο μάλιστα χωλαίνει τὸ Ἄγο-
ρανομικόν μᾶς σύστημα.

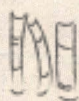
— Εἰς τὸν φίλον Παρατηρητὴν ἀνέρνωμεν σχοι-
νοτενὴ Ἀλληλογραφίαν μετὰξὺ τοῦ ἱππότου Α. Ευδιά
καὶ τοῦ Περιωνύμου Ψυχολόγου Κωτσέρη, εἰς ὃν ἠθέλα-
μεν καὶ ἡμεῖς κάττι εὐσεβάστως ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ
παρατηρήσωμεν, ἀλλὰ τὸ στενὸν τοῦ φύλλου δὲν μᾶς
τὸ ἐπιτρέπει ἐπὶ τοῦ παρόντος:

— Εἰς τὴν χρεοῦσαν τοῦ ἀποβίωσαντος Κ. Σάν-
δερς θέσιν διωρίσθη Διαχειριστὴς τῆς Ἰ. Γρατζέλης ὁ Κ.
Γ. Τοῦλ, συγχαίρομεθα τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ
μίαν πράξιν τόσο δικαίαν, διὰ μίαν ἐκλογὴν τόσο εὐσο-
χον, εἴθε εἰς αὐτὴν τὸν ἀφῆται καὶ αἱ τῶν Πατρῶν ἀ-
μαρτία.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΕΒΑΛΙΤΗΣ.
Ὁ ἱπποτ. Εκδότης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΕΒΑΛΙΤΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α . »

Εκφυγῆ ἡ αναβολή, πρόδρομος εἰς εἰκὸς τῆς δι-
λύσεως τοῦ κατακλυσμοῦ ἐκείνου ὄνπερ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΕΟΥΡΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΔΙ.Σ3.Υ1.Φ1.0041